

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ 11/10/2020

ΟΜΑΔΑ Α

A1. α. Δ

β. Δ

γ. Σ

δ. Δ

ε. Δ

A2. Δ

A3. Α

ΟΜΑΔΑ Β

B1. Σχολικό βιβλίο-σελ. 23,24: Το οικονομικό κύκλωμα

B2. Α. Σχολικό βιβλίο-σελ. 35: "Υποκατάστατα είναιτην ίδια ανάγκη" και σελ. 36: "Συμπληρωματικά είναι μιας ανάγκης"

Β. Σελ. 35: "Για παράδειγμαδιάγραμμα 2.6" και σελ. 36: "Για παράδειγμα και για ζάχαρη.", και τα αντίστοιχα διαγράμματα.

ΟΜΑΔΑ Γ

Γ1. Για την ποσότητα του αγαθού Y στο συνδυασμό Α ισχύει το Κ.Ε._X=2. Οπότε έχουμε

$$\text{Κ. Ε.}_X = \frac{\Delta Y}{\Delta X} \Rightarrow 2 = \frac{Y - 90}{10 - 0} \Rightarrow Y = 110$$

Για την ποσότητα του αγαθού X στο συνδυασμό Γ ισχύει το Κ.Ε._Y=0,25. Οπότε έχουμε

$$\text{Κ. Ε.}_Y = \frac{\Delta X}{\Delta Y} \Rightarrow 0,25 = \frac{30 - X}{90 - 50} \Rightarrow X = 20$$

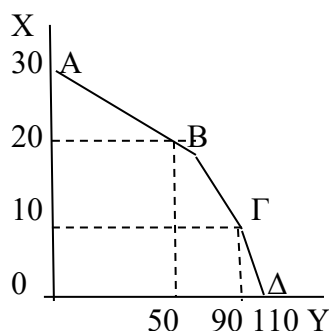
Για το κόστος ευκαιρίας του αγαθού X μεταξύ των Β και Γ έχουμε

$$\text{Κ. Ε.}_X = \frac{\Delta Y}{\Delta X} = \frac{90 - 50}{30 - 20} = 4$$

Για τα κόστη ευκαιρίας των αγαθών μεταξύ των συνδυασμών Γ και Δ έχουμε

$$\text{Κ. Ε.}_Y = \frac{\Delta X}{\Delta Y} \Rightarrow 0,25 = \frac{30 - 20}{50 - 0} \Rightarrow X = 0,2 \quad \text{και} \quad \text{Κ. Ε.}_X = \frac{\Delta Y}{\Delta X} = \frac{50 - 0}{30 - 20} = 5$$

Γ2.

Γ3. Έστω ότι παράγεται η ποσότητα X=15. Από τον τύπο του κόστους ευκαιρίας βρίσκουμε την αντίστοιχη μέγιστη ποσότητα του αγαθού Y.

$$\text{Κ. Ε.}_Y = \frac{\Delta X}{\Delta Y} \Rightarrow 0,25 = \frac{15 - 10}{90 - Y} \Rightarrow Y = 70$$

Άρα η θυσία του αγαθού Y είναι 110-70=40 μονάδες.

- Γ4.** Για το αγαθό X ισχύει $X_1+5=30$ άρα $X_1=25$. Για την ποσότητα $X_1=25$ βρίσκουμε την αντίστοιχη μέγιστη ποσότητα του αγαθού Y. Από τον τύπο του κόστους ευκαιρίας του αγαθού Y έχουμε

$$Κ.Ε.Υ = \frac{\Delta X}{\Delta Y} \Rightarrow 0,2 = \frac{30 - 25}{Y - 0} \Rightarrow Y = 25$$

Άρα η μεταβολή είναι $25-0=25$ μονάδες του αγαθού Y.

- Γ5.** Βρίσκουμε τις μέγιστες ποσότητες του αγαθού X για τις ποσότητες $Y=58$ και $Y=92$. Η ποσότητα $Y=58$ βρίσκεται μεταξύ των συνδυασμών Β και Γ όπου ισχύει $Κ.Ε.Υ=0,25$. Άρα έχουμε

$$Κ.Ε.Υ = \frac{\Delta X}{\Delta Y} \Rightarrow 0,25 = \frac{X - 10}{90 - 58} \Rightarrow X = 18$$

Η ποσότητα $Y=92$ βρίσκεται μεταξύ των συνδυασμών Α και Β όπου ισχύει $Κ.Ε.Υ=0,5$. Άρα έχουμε

$$Κ.Ε.Υ = \frac{\Delta X}{\Delta Y} \Rightarrow 0,5 = \frac{10 - X}{92 - 90} \Rightarrow X = 9$$

Άρα η μεταβολή στην ποσότητα του αγαθού X είναι $18-9=9$ μονάδες.

ΟΜΑΔΑ Δ

- Δ1.** Επειδή η αρχική συνολική δαπάνη είναι $\Sigma\Delta_A=1600$ και η αρχική ζητούμενη ποσότητα είναι $Q_{DA}=80$, από τη σχέση $\Sigma\Delta=P \times Q$ βρίσκουμε ότι η αρχική τιμή είναι $P_A=20$. Αφού ισχύει $|E_D| < 1$, η $\Sigma\Delta$ μεταβάλλεται όπως η τιμή. Άρα η συνολική δαπάνη αυξάνεται κατά 150 χρηματικές μονάδες, οπότε η τελική συνολική δαπάνη είναι $\Sigma\Delta_T=1600+150=1750$. Η τελική τιμή είναι $P_T=20+20 \cdot 25/100=25$. Από τη σχέση $\Sigma\Delta=P \times Q$ βρίσκουμε ότι η τελική ζητούμενη ποσότητα είναι $Q_{DT}=70$. Αφού η καμπύλη ζήτησης έχει μορφή ευθείας θα είναι της μορφής $Q_D=\alpha+\beta P$. Με τη χρήση των παραπάνω συνδυασμών τιμής και ποσότητας δημιουργούμε το παρακάτω σύστημα δύο εξισώσεων με δύο αγνώστους: $80=\alpha+\beta 20$ και $70=\alpha+\beta 25$. Από τη λύση του συστήματος προκύπτει ότι $\alpha=120$ και $\beta=-2$. Άρα η εξίσωση της ζήτησης είναι $Q_D=120-2P$.

- Δ2.** Η ποσοστιαία μεταβολή υπολογίζεται από τη σχέση

$$\% \text{μεταβολή} = \frac{\text{Τελικό} - \text{Αρχικό}}{\text{Αρχικό}} 100$$

οπότε η ποσοστιαία μεταβολή της συνολικής δαπάνης είναι

$$\% \text{μεταβολή} = \frac{1750 - 1600}{1600} 100 = 9,375$$

- Δ3.** Πάνω στην καμπύλη ζήτησης, όταν ισχύει $|E_D| < 1$ και η τιμή αυξάνεται, αυξάνεται και η συνολική δαπάνη, ενώ όταν ισχύει $|E_D| > 1$ και η τιμή συνεχίσει να αυξάνεται, η συνολική δαπάνη μειώνεται. Άρα όταν ισχύει $|E_D|=1$ η συνολική δαπάνη γίνεται μέγιστη. Η απόλυτη τιμή της ελαστικότητας ζήτησης ως προς την τιμή είναι ίση με τη μονάδα στο μέσο της καμπύλης. Άρα αρκεί να βρούμε την τιμή και τη ζητούμενη ποσότητα στο μέσο M της καμπύλης ζήτησης. Γνωρίζουμε ότι στο σημείο M ισχύει

$$P_M = \frac{P_A + P_B}{2} \quad \text{και} \quad Q_M = \frac{Q_A + Q_B}{2}$$

όπου Α και Β είναι τα σημεία όπου η καμπύλη τέμνει τους άξονες της τιμής και της ποσότητας. Για να βρούμε τα σημεία τομής θέτουμε $Q_{DA}=0$ και $P_B=0$ στην εξίσωση της ζήτησης και βρίσκουμε ότι $P_A=60$ και $Q_{DB}=120$. Επομένως έχουμε $P_M=30$ και $Q_M=60$, οπότε η μέγιστη συνολική δαπάνη είναι $\Sigma\Delta=1800$.